

невъзможно и сичкы-тъ умни да бждѣтъ: за това сж по-
трѣбни лѣкарства, колкото физически толкозь и моралны.
Нашія-тъ небесный учитель какво ны друго учи като
казува: *Око-то ти, рѣка-та ти, или нога-та ти, а-
ко тя сблазнява, отрѣжи ги и върли ги.* Въ това
сѣкой може да види, че не е рѣчь-та нито за рѣкѣ-тѣ,
нито за ногѣ-тѣ; но за тѣзи нѣкои обичаи, които сми
обикнажли; за нѣкои обряди, които ни ся струватъ да сж
святы; за нѣкои непотрѣбны наклонности що имамъ, къмъ
нѣщо че ни сж мили и свидни та ги пазимъ като зѣни-
цѣ-тѣ на око-то си, за тѣзи нѣща ся говори: кога ви-
димъ и познаймы че сж противны на здравыя-тъ разумъ
и на общѣ-тѣ ползѣ, таквози то око да го избодемъ, и
таквъзи то рѣкѣ и ногѣ да ги отрѣжимъ.

Пословица-та “ каквито сми да сми, свои сми „ не
содържава здравъ разумъ, по право е да казуваме:

Като сми свои да гледамы синца добро-то
да освоимы.

Цариградъ, 1863

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА ТЪРНОВО